

РЕШЕНИЕ

№ 22929

гр. София, 11.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Мария Стоева

Елена Попова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **8169** по описа за **2024** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 1871 от 19. 04. 2024 г. по НАХД № 2638 / 2024 г., Софийски районен съд, НО, 111 състав е потвърдил Електронен фиш за налагане на глоба, за нарушение установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К, № 6922837, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, с който на П. Ж. М., е наложена глоба в размер на 100 лв., на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на М., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно поради нарушение на материалния закон и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира адвокатско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с административно-наказателната преписка, както и събраните в хода на съдебното следствие.

Пред настоящата инстанция не са представени доказателства свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 23. 01. 2023 г., в 21.46 часа, в [населено място], по [улица]до № 11, с посока на движение от [улица]към [улица], жалбоподателят М. управлява лек автомобил „И. КХ30“ с рег. [рег.номер на МПС] , със скорост 73 км./ч, при ограничение за населено място 50 км./ч., установено и заснето с техническо средство „АТСС CORDON M2“.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществил състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер.

При постановяване на решението първостепенният съд не е допуснал нарушение на закона.

При правилно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил законосъобразният извод, че касаторът е извършил нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

По делото е наличен протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП.

Както фактическите констатации, така и правните изводи формирани от въззивната инстанция се споделят напълно от настоящия състав, поради което не е необходимо преповтарянето им. Неоснователно е оплакването на касатора, че процесният електронен фиш е издаден без преди това да е изяснена фактическата обстановка – както е посочил и районният съд, предвиденото в чл.189, ал.4 ЗДвП съкратено производство изключва приложението на чл.57 ЗАНН досежно общите изисквания към съдържанието на наказателното постановление.

Видно е, че по делото са събрани достатъчно доказателства, от които да бъде установено, че техническото средство е било разположено на мястото, обозначено с координати в електронния фиш, което е видно от приложения снимков материал.

Електронният фиш съдържа всички необходими реквизити, съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а именно: данни за териториалната структура Министерството на вътрешните

работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Вярно е, че електронният фиш не съдържа реквизитите по чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, включително обстоятелствата, при които е извършено нарушението, тъй като нормата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП е специална. Чл. 189, ал. 4 ЗДвП определя, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Поради това ЗАНН се прилага само за неуредените в закона случаи, какъвто по конкретния казус не е налице.

Съдът намира за неоснователни доводите на касатора за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 189, ал. 14 от ЗДвП, тъй като същата предвижда прилагане на разпоредбите на ЗАНН само за неуредените случаи, между които обаче не е съдържанието на електронния фиш, за който има подробна регламентация.

В тази връзка, са неоснователни доводите, че е изтекъл срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, тъй като същият касае съставянето на НП, а не се отнася до електронния фиш и освен това касатора брои неправилно този срок от датата на нарушението до връчването на фиша, което връчване обаче има значение единствено до редовното упражняване правото на жалба.

Неоснователни са и доводите за допуснати съществено процесуални нарушения от страна на въззивния съд, поради недопускане на свидетели, тъй като такова искане има единствено в жалбата, без обаче да се конкретизират нито свидетелите, нито обстоятелствата, за които се искат свидетелски показания. В същото време, в проведеното съдебно заседание не се е явил представител на жалбоподателя, поради което това доказателствено искане се и е останало неконкретизирано и не се е отразило на правилността на постановения съдебен акт.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатира твърдените съществени процесуални нарушения и материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Изложените възражения срещу присъденото юрисконсултско възнаграждение също са неоснователни, тъй като макар да не е присъствал процесуален представител на ответника в производството пред СРС, са постъпили писмени бележки по съществуването на спора, в които се претендират присъждане на такова възнаграждение.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 и ал.5 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1871 от 19. 04. 2024 г. по НАХД № 2638 / 2024 г. на Софийски районен съд, НО - 111 състав.

ОСЪЖДА П. Ж. М. с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.